

20.05.2019

Начало и край! Кръговрат на живота, вплетен в сложен съдбовен калейдоскоп! Хризантеми и рози в два ухайни сезона с пъстри багри – есен и пролет! Начало и край на един училищен живот!

Краят на училищния живот не е край завинаги. Той е ново начало в новото поприще на човешкото развитие. Последният училищен звънец днес ще удари 12 пъти – за 12 дълги, дълги години.

Днес, в деня на Светите Братя, днес, когато славим нашето А и Б, поредният випуск абитуриенти ще се сбогува с родното училище. Ще целуне знамето, а после и своята класна и ще приеме последните мъдри съвети от любимите учители.

Скъпи абитуриенти,

Днес, повече от всякога осъзнавате, необходимостта и важността на светинята, наречена „училище“. Училището е от онези непреходни символи в живота на човек, които остават завинаги в паметта му. То е спомени, важността на които осъзнаваме едва когато ги загубим. Днес със сигурност ще искате да върнете лентата назад и да поправите хиляди свои грешки, но вече е прекалено късно. Най-ценното качество на учителя, е че бързо прощава. Днес всичко е простено и забравено.

В началото бе словото, и словото бе у Бога, и бог бе Словото! Нашите птици, са нашите ученици! На тях ние даваме криле!

С тези криле, скъпи абитуриенти, Вие ще полетите в необятния простор на живота. Сега сте свободни! СВОБОДАТА КАЗВАТ Е ВЕЛИКО НЕЩО! Запомнете, че „Свободата не е само волност, да сториш всичко, дето си мечтал, а зрелостта е тежка отговорност за всеки твой успех или провал. Съхранете емоциите, приятелите и мечтите си. Понякога е необходимо само да вярваш силно и да искаш нещо истински, за да го получиш. Прекалено кратък е животът, за да опитаме от всичко, но е достатъчен, за да достигнем целта си, защото сме свободни да правим всичко, стига то да не вреди на околните.

Училище, със тебе се разделяме...

С усмивка нежна свети пролетта...

Дойдохме преди време неуверени...

Но вече сме пораснали деца...

Без нас навярно тъжни ще са стаите...

Растяхме - сред уроци и игри.

Лудеехме, споделяхме си тайните...

И станахме приятели добри...

Сега сме тук - облечени тържествено. -

С мечти, цветя, със радост и с тъга...

Пред нас блещука лятото божествено...

И ние ще блестим като слънца...

Навярно след раздялата е срещата -

със нови хора, с нови светове...

И нека да живее в нас надеждата

за обич и приятелски ръце...

Учители, с добро благословете ни!

Училище, бъди ни ти звезда!...

Сълзиците, в очите ни засветили,

дано да се превърнат във цветя!...

Дано да бъде светло пред очите Ви!...

И нека по вода да Ви върви!...

Довиждане, училище, учители!

Довиждане, приятели добри!...

Марин Тачков

Тъжно ни е, че без вас оставаме, довиждане, пораснали деца.”

На добър път!

Л.Стоянова